



כל המסתורין, הפחד והאימה שהאהבה יכולה להכיל: חלק שלישי

בחלקו מסה לירית ובחלקו ספרות זולה - הוא נרטיב סדרתי מלווה בדימויים ובגיפים, העוסק בהטבעה הבעייתית של מיתולוגיות ובדיות במערב על נוף המדבר. תורן שואב השראה מהתנאים התרבותיים, האקולוגיים והאימפריאליים של דרום מערב ארצות הברית, ומצליב חוויות אישיות ומשפחתיות עם היסטוריות ארוכות ונרחבות יותר. הנרטיב מדלג בין תקופות זמן וסוגות שונות: ממשלחות של ספרד במאה ה-16 אל האווירה הפרנואידית של שנות ה-70 של המאה הקודמת, וממדע בדיוני אל קומדיות אימה.

טור מאת נועם תורן יוני 24, 2023

"שרידי הדינוזאורים מיללים בזכרוננו."
ז'אן בודריאר

הם לא רצו להרוג, אבל הם גם לא רצו למות!

בדרך חזרה הביתה מאלאמוגורדו (באחת מהנסיעות הפרנואידיות שלנו לראות את הסרט View Parallax The, מכל הסרטים שבעולם - וזה בוודאי לא עזר), מכוניתנו השתתקה באופן בלתי ניתן להסברה. הרדיו נאלם, האורות הבהבו וכבו וכן גם המנוע. המשכנו לשייט עוד מטרים ספורים עד שנעצרנו. לאחר מספר נסיונות כושלים של אבא שלי להתניע את המנוע, יצאנו מהמכונית ודחפנו אותה אל שולי הכביש. לא ראינו אורות באף כיוון ושום סיכוי להצלה, וכולנו הצתנו סיגריות ונשענו על מכסה המנוע החמים, מביטים אל המרחב הכביר הפרוש מעלינו. שביל החלב היה כל כך זוהר באותו לילה שהוא הטיל את צילנו על הקרקע, והאוויר סביבנו היה טעון באנרגיה חריגה.

Alien EYE.gif



הכול נראה לא בסדר. הבטנו זה בזה בחשש, בתחושה שאנו נתונים לגחמותיו של משהו; כוח בלתי נראה, או יצור כלשהו. גל סמיק של לחות חלף מעל פני האדמה, גל כל כך עוצמתי שהזיעה פשוט נשפכה מאיתנו. הסיגריות נרטבו וטעמן היה מבחיל, ונאלצנו למחות את הזיעה מעינינו רק כדי שנוכל לראות. ואז משום מקום, הגיח ברק אדום ומבהיק, בצבע של חרב האור של דארט' ויידר, והיכה באדמה מטרים ספורים מהמקום שבו עמדנו. ההתנגשות העיפה גוש של חול וסלעים שהומטרו עלינו וגרמו לנו לצרוח, לאחוז זה בזה, לגונן זה על זה. כשהמטר נפסק, האבק והזיעה התלכדו לשכבה דקה של בוך שכיסתה אותנו כליל. ידינו כמו כלי חימר ניידים לכיוון מקום הפיצוץ, והצצנו בבור העמוק והמודלק שנותר בקרקע.

במרכז המכתש היה משהו קטן, קבור למחצה ועדיין לווהט בתוך החול. אמי שחררה את עצמה ללא היסוס, וירדה ישר לכיוון הדבר, כאילו הוא קרא לה. "אל תגעי בזה!" צעקנו לה, אבל כבר היה מאוחר מדי. הוא הושיטה יד ומשכה את הדבר החוצה. זה היה "ברק מאובן" (fulgurite) יפיפה באורך מטר, שלו אצבעות קמוטות פשוטות לכל עבר, ארגמני וזוהר כמו אביזר בסרט מדע בדיוני. אמי הניפה אותו מעל לראשה ופנתה לעברנו במחוות ניצחון, ואז השליכה אותו ארצה וקיללה. היא אחזה בכף ידה וראינו שהיא שותתת דם. הוא חתך אותי, היא אמרה. הוא חתך אותי כאילו שהחביא סכין קטנה.

[1] angryredplanet.gif



הנווד הצמא דידה לאורך ערוץ הנחל היבש, כחמישה-עשר קילומטרים דרומית-מזרחית למקום שבו היה אמור להיות. אחרי יום ללא מים, ולילה שאותו בקושי שרד, הוא מוצא קקטוס-חבית בגודל של כדורגל, שולף סכין, ומתוך צמאונו הרב הוא אווז בראש הקקטוס ביד חשופה, כדי לייצב את עצמו כשהוא נועץ בו את הסכין. קול שריקה בוקע מן הצמח המקורקף, ודבר מה לח, שמנוני וחלקלק נפלט מן הקרביים הרטובים ונצמד אל פניו הנדהמים של הנווד הצמא, מוחץ אותם פנימה. הקקטוס המפלצתי והזדוני המשיך להתחפר בפנים, בצוואר ובגוף, שואב את תוכו של הנווד המיובש בשקיקה עד שכל מה שנותר ממנו היה שק עור מדולדל ובו עצמות.

[2] [atomictest01.gif](#)



זה התחיל בגירוד קל. אמא פינתה את כלי האוכל, ומדי פעם הפסיקה כדי לגרד את מצחה, בין הגבות. למחרת הגירוד היה בולט יותר, קצבי יותר. הופיעה שם נקודה אדומה וזועמת, כמו 'בינדי' קטן ומגורה. אחרי יומיים זה התפתח למין בליטה עם נקודות לבנות, והיא גירדה אותה בציפורניה יום ולילה. ביאושה היא ניסתה לפוצץ אותה כמו פצעון, וכשזה נכשל היא ניסתה לחנוק את הנגע בעזרת חוט לניקוי שיניים. לבסוף, החזקנו אותה ואבי חתך אותו באיזמל. מתז פנטסטי של מוגלה התפרץ מהפצע, פכע באבי ישר בפרצופו ונזל ממשקפיו. אמא נאנחה אנחת רווחה עמוקה. רכנתי קדימה כדי לבחון את הפצע, וגיליתי שהוא מביט אלי חזרה. החתך חשף קרנית קטנה, ואישון וקשתית. עין שלישית סקרה אותנו תוך שהיא נעה בסנכרון עם העיניים הרגילות של אמא, וחתך האזמל נראה עכשיו כמו זוג עפעפיים שמצמצו במהירות. אמא דחפה אותנו מעליה ורצה אל הראי במסדרון לבחון את עצמה, ואחרי מספר הטיות של ראשה היא נראתה מרוצה ביותר מתוצאות הניתוח. היא חלפה על פנינו בדרך למטבח, שלפה קרטון ביצים מהמקרר והתחילה לשבור אותן אל פיה, בזו אחר זו.

[\[3\] fearfulowl.gif](#)



[4] [לכל הטורים](#)

<http://tohumagazine.server288.com/he/article/%D7%9B%D7%9C-%D7%94%D7%9E%D7%A1%D7%AA%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%9F-%D7%94%D7%A4%D7%97%D7%93-%D7%95%D7%94%D7%90%D7%99%D7%9E%D7%94-%D7%A9%D7%94%D7%90%D7%94%D7%91%D7%94-%D7%99%D7%9B%D7%95%D7%9C%D7%94-%D7%9C%D7%94%D7%9B%D7%99%D7%9C-%D7%97%D7%9C%D7%A7-%D7%A9%D7%9C%D7%99%D7%A9%D7%99>**Source URL:**

Links

[1] <http://tohumagazine.server288.com/he/file/angryredplanetgif>

[2] <http://tohumagazine.server288.com/he/file/atomictest01gif>

[3] <http://tohumagazine.server288.com/he/file/fearfulowlgif>

[4] <https://tohumagazine.com/he/profile/%D7%A0%D7%95%D7%A2%D7%9D-%D7%AA%D7%95%D7%A8%D7%9F>